

Beste Nona-sympathisant,

Dinsdag 25 maart 2003 waren we met onze vzw Nona te gast in Melle voor de tweede algemene vergadering. Met tevredenheid werd teruggeblikt op het afgelopen werkjaar en met vernieuwd enthousiasme werd vooruitgeblikt op het nieuwe.

We verwelkomen in de algemene vergadering een aantal nieuwe leden. Rita Vandenborre, Christine Declercq, Annelies Geeraerts en Mimi De Wilde treden toe tot onze vzw; terwijl Nicole Weustenraad ontslag nam.

Als eerste activiteit stond het 2de benefietconcert op het programma. U leest hierover een verslag in deze nieuwsbrief.

Onze penningmeester Carl Spriet geeft u een kort overzicht van de inkomsten en uitgaven van het afgelopen werkjaar.

Begin 2003 waren een aantal bestuursleden bereid om op eigen kosten naar Boekarest te vliegen om het ziekenhuisklasproject ter plaatse te onderhandelen en uit te werken. U vindt hierover 3 verslagen in deze nieuwsbrief.

Op zondag 12 oktober verwelkomen we u graag op ons 2de Nona eetfestijn in de parochiezaal van De Pinte.

Tweede benefietconcert op 13 juni 2003 in de kerk van De Pinte

Na het succesvol optreden van El Grillo en 'Vier op een Rij' vorig jaar, voorafgegaan door het jongerenkoor Jubilate, besloten we een traditie te maken van een jaarlijks concert.

Onze ambitie was tweemaal: een concert organiseren van artistiek hoog niveau en tegelijk een mooie opbrengst realiseren.

Dit jaar bracht VIVENTE VOCE o.l.v. PHILIPPE BENOIT een programma van Franse componisten. Het programma omvatte een selectie Franse koorliederen uit

verschillende periodes, de 6de symfonie van DARIUS MILHAUD voor koor, cello en hobo, alsook enkele instrumentale interludia door cellist Stijn Saveniers en hoboïst Luk Callens.

Als voorprogramma bracht het jongerenkoor JUBILATE uit De Pinte op lieflijke wijze enkele frisse liederen o.l.v. Mimi De Wilde.

Het werd opnieuw een boeiend muzikaal evenement met een opkomst van ruim 200 luisteraars.

Op de afsluitende receptie waren heel wat muziek liefhebbers en NONA-sympathisanten.

We mogen op een winst rekenen van meer dan € 2.000.

Dank aan allen die meehielpen, de luisteraars, de sympathisanten, de vele middenstanders die financieel hebben bijgedragen.

Over inkomsten en uitgaven in 2002

Vzw NONA is het werkingsjaar 2002 begonnen met een bedrag van € 5.284 op de rekening. Op het einde van 2002 was er € 18.056 beschikbaar.

Het verschil tussen inkomsten en uitgaven voor 2002 bedraagt dus € 12.772.

Met deze wil ik hier enige uitleg geven over dit bedrag: € 4.351 komt voort puur uit giften van mensen

die de doelstellingen van onze vzw genegen zijn.

De scholenactie in de vrije basisschool van De Pinte bracht € 3.403 op, waarvoor nogmaals onze dank aan directeur De Troyer en zijn medewerkers.

€ 1.992 werd netto binnengehaald via het benefietconcert met het blokfluitensemble "vier op een rij" en El Grillo.

In oktober 2002 bracht het Roemeense etentje netto € 1.874 op.

De hoofdvogel werd echter afgeschoten door de "24 uren badminton" georganiseerd door een groepje personeelsleden van het Psychiatrisch Centrum Caritas te Melle. Dit genereerde inkomsten voor € 6.778, waarvoor nogmaals onze oprechte dank aan de organisatoren en de vele medewerkers.

Diverse opbrengsten, zoals braderie- en kerstmarktverkoop en bankintresten waren er tenslotte nog voor € 566.

Langs de kant van de uitgaven zien we 3 transporten van hulpgoederen naar Roemenië voor een totaal bedrag van € 2.829.

Verder hebben wij vorig jaar een loon van € 1.580 betaald aan opvoedster Anisoara. Voor de inrichting van de

lokalen in het kinderziekenhuis in Roemenië werd € 630 betaald.

Er werden goederen aangekocht in Roemenië voor € 485. Die goederen zullen worden verkocht ten voordele van de VZW. Verder waren er nog verblijfkosten voor € 120 voor opvoedster Anisoara bij haar bezoek aan België. Andere werkingskosten en administratieve kosten bedragen € 548.

Per saldo kunnen we het werkingsjaar 2003 dus starten met een bedrag van € 18.056 op de rekening.

Wij kunnen dus het komende werkjaar gerust tegemoet zien en deze fondsen aanwenden voor de verdere uitwerking van het schoolproject in het Marie Curieziekenhuis van Boekarest.

Carl Spriet, Penningmeester

Nijntje in Roemenië

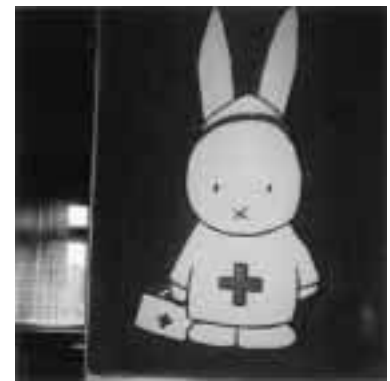
De firma Mercis uit Nederland, uitgever van Nijntje, bezorgde ons terug allerlei speelgoed en materiaal voor de speelkamer in het Marie Curieziekenhuis.

In hun tijdschrift drukten ze bijgaande tekst en foto af.

worldwide

Miffy helps charity projects

Miffy and her friends support many charity projects worldwide, such as VZW Nona. They have strong links with Dr. Dan Catana of the Marie Curie children's hospital in Bucharest (Romania) who tries to bring a little sunshine into the lives of the children who are in hospital. VZW Nona supports the hospital by supplying medicines, clothing, toys and educational materials.

Wall painting in hospital

Werkbezoeken te Boekarest

Begin dit jaar was er heel wat beweging vanuit Vlaanderen richting Roemenië. Gilbert en Johan trokken van zaterdag 18 tot donderdag 23 januari naar Boekarest om het ziekenhuisklasproject op de rails te zetten. Hilde en Christine volgden enkele weken later en bekommerden zich om de speelkamer. En als laatste was er Jan die, in het kader van een overleg voor zijn werk, eveneens wat tijd kon spenderen aan onze projecten. Zoals het in onze doelstelling past werden geen fondsen van de vzw Nona aangewend voor de vliegtuigtickets. Elkeen betaalde zelf voor zijn vlucht. In onderstaande artikels vind je een overzichtje van wat er zoal op het programma stond.

1 Een winterse trip naar Boekarest, Roemenië

Afspraak op zaterdag 18 januari om 9u30 bij Gilbert in het Mieregoed te De Pinte. Zijn echtgenote Sabine brengt ons tot aan het station. Via Gent St.-Pieters en een overstap te Brussel-Noord zijn we reeds even na 11 uur in de luchthaven.

We hebben ruimschoots de tijd om nog wat geschenkjes in te slaan voor de vrienden en kennissen in Roemenië. De Taromvlucht zit aardig vol. De vloot vliegtuigen is de laatste jaren grondig vernieuwd. We vliegen met een recente Boeing 737/300.

Om 16u30 plaatselijke tijd (+ 1 uur) landen we op de luchthaven Otopene. Dokter Dan Catana wacht ons op vergezeld van zijn neef Julius (die voor arts studeert in Boekarest en bij hem inwoont). Met 'Nijntje blauw', de Ford Focus Clipper die hij enkele jaren terug kocht in Vlaanderen, rijden we naar zijn appartement in het centrum van Boekarest. Het begin van vier drukke dagen.

Gilbert omschreef onze opdracht als volgt:

Ter plaatse de situatie evalueren i.v.m. de mogelijkheden om, binnen de structuur van het kinderziekenhuis, onderwijskan-

sen te scheppen voor de kinderen die, hetzij relatief kortstondig in behandeling zijn en waarvan de schoolachterstand moet beperkt worden, hetzij de kinderen die, om allerlei redenen, langdurig gehospitaliseerd zijn, die met geen enkele vorm van onderwijs geconfronteerd worden en eigenlijk veroordeeld zijn om analfabeet te blijven.

Met deze boodschap in het achterhoofd was het de bedoeling om de situatie van het onderwijsproject te evalueren en de spanningen en conflicten die ontstaan waren binnen de medische staf te deblokken.

In ons eerste gesprek met Dan Catana verwees Gilbert naar de contacten die hij gelegd had met HOPE (permanent comité van Europese ziekenhuizen) in verband met een dergelijke ziekenhuisklasproject in de Roemeense stad Iasi.

Wie Dan Catana kent weet dat hij er geen gras laat over groeien en we waren dan ook blij verrast toen we hoorden dat we de zondagnamiddag reeds een gesprek zouden hebben met iemand van het Ministerie van Onderwijs. Het bleek te gaan om een inspecteur-generaal die pas terug van een opdracht in Satu Mare toch bereid was geweest om zijn vrije zondagmiddag door te brengen met ons en Dan. Hij was betrokken bij het ziekenhuisklasproject in Iasi en wist ons te vertellen dat er reeds een 6-tal van dergelijke projecten liepen in een aantal Roemeense steden. Dit is, naast het ziekenhuisklasje van Iasi, het geval voor Oradea, Constanta, Brasov, Bacau en Pietra Neamt.

Gilbert verwoordde aan de inspecteur-generaal onze doelstellingen: namelijk onze fundamentele bezorgdheid om de rechten van het kind te verdedigen, in het bijzonder het recht op onderwijs, zeker voor kinderen met een fysieke, mentale of sociale handicap en anderzijds onze stelling om enkel te investeren in mensen en uitrusting, maar niet in gebouwen.

Concreet hebben we dus onze bereidheid kenbaar gemaakt om, gedurende

een aantal jaren, het loon van maximaal twee leerkrachten te betalen aan het Roemeense tarief.

Zijn reactie is geweest dat, indien wij gedurende drie jaar 2 leerkrachten zouden financieren, het Ministerie van Onderwijs (na het afronden van het onderzoek door de bevoegde diensten en het goedkeuren van het project) gedurende dezelfde periode 4 leerkrachten zou betalen.

In onze aanwezigheid heeft hij het ontwerp van de brief aan de Minister van Onderwijs gedicteerd met een principiële aanvraag om een onderwijseenheid binnen het ziekenhuis te mogen opstarten. Samen met de inspecteur-generaal hebben we dan het paviljoen, met de voorgestelde ruimte, van buiten bekeken.

Bij ons beiden (het was de eerste keer dat we het lokaal zagen, maar ook de woorden van Jan indachtig) was de conclusie dat deze ruimte in geen enkel opzicht beantwoordt aan het beoogde doel: te klein, onregelmatige vorm, niet eens de mogelijkheid om er een bord op te hangen.

Ter gelegenheid van een beleefdheidsbezoek aan E.H. Cobsaru, directeur van Caritas Roemenië, de organisatie die als tussenpersoon fungeert voor de verloning van opvoedster Anisoara, konden we ook met hem de geblokkeerde situatie bespreken. E.H. Cobsaru ging in op het voorstel van Gilbert om de volgende dag ook deel te nemen aan het rondetafelgesprek met de verantwoordelijken van het ziekenhuis.

Het rondetafelgesprek startte aanvankelijk met een dovemansgesprek tussen de opposanten. Hierop greep Gilbert in en stelde voor om de discussie te voeren over het al of niet aanvaarden van het principe of onderwijs nodig is voor alle kinderen die langdurig in het ziekenhuis verblijven. Iedereen was het hier mee eens, waarna Gilbert dan het gesprek bracht op de locatie van de ziekenhuisklas. Het leek ons niet aangewezen om deze klas in te richten in de door Dr. Catana voorgestelde ruimte binnen het revalidatiegebouw. Wij suggereerden om een ruimte voorzien op het terrein aansluitend aan de speeltuin. Een dergelijke locatie zou het voordeel hebben dat de kinderen buiten de ziekenhuissfeer komen in een andere omgeving en sfeer, zonder eigenlijk het ziekenhuisterrein te moeten verlaten.

Iedereen raakt het eens over dit voorstel. Dr. Catana had een idee rond het bou-

wen van een houten chalet, gefinancierd door een Ierse hulporganisatie, terwijl Gilbert opperde of er in Roemenië geen containerklassen ter beschikking waren.

Deze denkpiste zouden we meenemen naar Vlaanderen om dit binnen onze Raad van Beheer verder te bespreken.

Na de meeting trokken we met Dr. Padure mee naar het revalidatiegebouw. Niettegenstaande dit paviljoen er slechts een tiental jaar staat zijn er heel wat bouwgebreken. Wij beamen nogmaals dat de vooropgestelde ruimte die voorzien was voor de ziekenhuisklas absoluut ontoereikend is.

De volgende dag bezoeken we de nabijgelegen 'Scoala 96', een rooms-katholieke school erkend door het ministerie van Onderwijs. De directeur ervan was de vorige dag aanwezig op het rondetafelgesprek en steunde voluit dit project. Het gymnasium wordt geholpen door de Franse organisatie 'Sourire d'enfants' uit de Champagnestreek.

Eén van onze laatste contacten stond in het teken van het project 'Ilva Mica' waarover we in de vorige nieuwsbrief berichtten. We ontmoetten de Grieks-katholieke priester die ons zijn project voorstelde. Tijdens de zomerperiode beschikt men over te weinig watertoevoer voor het vakantiehuis. Graag had men een buizenstelsel aangelegd gevoed door een bron een 2-tal km verderop. Aanvankelijk was het idee om dit met een ploeg vrijwilligers uit Vlaanderen te realiseren. Twee redenen om dit niet te doen waren dat ten eerste, de werken dienden uitgevoerd te worden voor de lente en ten tweede dat dit toch heel wat mankracht en logistiek zou vergen. Het voorstel van de priester om dit project te financieren werd meegenomen naar de Raad van Beheer.

De laatste ontmoeting die we hadden in het kader van onze opdracht was een interview met de Roemeense krant 'Liberia Romana'. Een eerder verschenen artikel in dit blad had de gemoederen in het ziekenhuis nogal fel verhit en dit was dus een gelegenheid om de zaken recht te zetten en een positieve boodschap te brengen.

Al bij al mogen we stellen dat het project voor de ziekenhuisklas wat steviger op de rails staat en dat dit werkbezoek zeker een geslaagde ontmiijningsopdracht was.

Gilbert en Johan

Het volledig verslag van Gilbert kan opgevraagd worden op het secretariaat (jan.milh@pandora.be)

2. Een prille lentetrip...

Op hun beurt trokken Hilde en Christine van 28 februari tot 9 maart naar Boekarest. Zij trokken naar Peria en Buda (ten noorden van Boekarest) waar een aannemer die werkt voor het spoorwegproject van Jan over 2 werfketen beschikt in de vorm van houten chalets. Deze zouden in het najaar vrijkomen. Hilde en Christine rapporteerden dat deze gebouwen gemakkelijk konden ingericht worden als klaslokaal.

Verder spendeerden zij heel wat tijd in de speelkamer samen met de gehospitaliseerde kinderen en opvoedster Anisoara. Wat Ilva Mica betreft hadden ze terug een ontmoeting met de verantwoordelijken. Dit om na te gaan of de vzw zinvolle klussen of activiteiten met kinderen kan doen tijdens de maand augustus. Zoals eerder aangehaald financiert vzw Nona niet de kanalisatie voor de watervoorziening. Ons principe, investeren in mensen in de plaats van in gebouwen en uitrusting, ligt hiervoor aan de basis. Wel zal onze vzw de treinreis bekostigen van de kinderen en de begeleiders uit het ziekenhuis die op zomervakantie trekken naar Ilva Mica. Deze steun zal ongeveer 13 miljoen Lei of 500 euro bedragen.

3. Het ziekenhuisklasje, een stand van zaken...

Roemenië mag wel vlakbij lijken als je het vliegtuig neemt – het is nauwelijks 3 uur vliegen – het blijft toch een hele afstand om te overbruggen. Bovendien ligt dit land zelden op je weg en kom je er bijgevolg niet vaak per toeval. Daarom proberen onze leden van de vzw van elke gelegenheid een gebruik te maken om bij een bezoek aan Boekarest contact op te nemen met Dr. Dan Catana van het MS Curieziekenhuis; er zijn immers altijd een aantal zaken af te spreken en telefoon, fax en e-mail mogen dan wel nuttige telecommunicatiemiddelen zijn, je kunt nu eenmaal niet alles regelen van op afstand. Aangezien ik einde maart voor het werk een week in Boekarest door moest brengen, heb ik dan ook van die gelegenheid een gebruik gemaakt om Dr. Catana op te zoeken.

Het doel van mijn bezoek was tweeledig. Eerst en vooral moest ik hem een vracht medicamenten overmaken die de vzw op zijn verzoek had aangekocht voor een dringende behandeling; het betrof nl. zo'n 25 liter sondevoeding voor een meisje dat haar slokdarm verbrand had door van een bijtend product te drinken, en aangezien er in het ziekenhuis geen aangepaste voeding in

Tweede Roemeens eetfestijn

Zondag 12 oktober kunnen alle sympathisanten en belangstellenden deelnemen aan deze maaltijd. Op het menu deze keer 2 Roemeense gerechten: Mititei en Tigaie. We verklappen u nog niet wat dit inhoudt maar wees er maar zeker van dat het lekker is!

Volwassenen betalen 12 euro, welkomstaperitief inbegrepen. Kinderen (tot 12 jaar) nemen deel voor 6 euro.

Kaarten zijn te bekomen bij de Nona-leden en op het secretariaat: Serafien de Ryckelaan 21 te De Pinte – tel. 09 282 85 78.

voorraad was, heeft Dr. Catana onze vzw ter hulp geroepen, een dringende oproep waaraan wij uiteraard gehoor hebben gegeven. Het hoeft geen betoog dat de medische staf uitermate tevreden was met de gift van de vzw; mogelijk hebben we hiermee het leven van het meisje gered. Bij dezer wil ik eveneens mijn baas danken omwille van zijn bereidheid om zijn valies eveneens vol te stoppen met medicatie.

Een tweede punt dat aan de orde kwam, was de oprichting van het ziekenhuisklasje. Daarvoor had Dr. Catana een onderhoud vastgelegd met de algemeen directeur van het ziekenhuis. Dit was voor mij de gelegenheid onze vzw persoonlijk voor te stellen en ons plan voor de uitbouw van een ziekenhuisklasje uit de doeken te doen. Voor alle duidelijkheid: de vzw NONA heeft niet de bedoeling het gebouw te financieren, maar zal wel het salaris van 2 leerkrachten op zich nemen. De reactie van de algemeen directeur was er een van het hoogste bureaucratische gehalte: blijkbaar riskeerde ons voornemen hem meer kopzorgen op te leveren dan hem lief was en was het lot van zijn patiëntjes slechts van ondergeschikt

belang. Kortom, veel medewerking schenen we van hem niet te moeten verwachten. Ondertussen had Dr. Catana echter niet stil gezeten en had hij voor het project vanwege het Ministerie van Nationale Opvoeding het principiële akkoord bekomen om in het ziekenhuis een schooltje op te richten; de algemeen directeur kon dus niet meer terug. Een paar weken geleden heb ik dan ook vernomen dat hij in dit dossier is bijgedraaid en dat er binnen afzienbare tijd kan worden gestart met de oprichting van de klasjes.

Eén conclusie mag dan ook duidelijk zijn: niets is eenvoudig in Roemenië, ook als het zich blijkbaar simpel aandient!

Wordt zeker vervolgd...

Jan Milh

Opslagruimte

Voor onze vzw zijn we nog steeds op zoek naar een droge opslagruimte (bijv. een leegstaande garage) voor de tijdelijke stockage van de goederen die we jaarlijks naar Roemenië zenden. Kan u ons hierbij helpen neem dan contact op met Jan en Hilde op het nr. 09 282 85 78.

vzw NONA

Leden: Hilde Baekelandt, Marc Claeys, Johan Demets, Pol Dermaux, Luc Henau, Fons Jordens, Simonne Lefebvre, Peggy Meiresonne, Jan Milh, Carl Spriet, Gilbert Strumane, Rita Vandenborre, Christine Declercq, Annelies Geeraerts, Mimi De Wilde.

contactadres: Jan en Hilde Milh-Baekelandt, Serafien de Ryckelaan 21, 9840 De Pinte, tel/fax. 09 282 85 78
e-mail jan.milh@pandora.be, rekeningnummer 751-2003188-81